

Halk Tüccarları, “Mafya” Liderleri ve İsmarlama Ajanlar; Lübnan'daki Mevcut Siyasi Zümre İşte Bunlardır

Lübnan'daki son milletvekilliği seçimleri sona erer ermez dahili siyasi kesimlerin genelinin yeniden konumlandırılması süreçleri görünmeye başladı. Zira iğrenç mezhepçi ve ırkçı provokatif söylemler uzlaşmacı söylemlere dönüşürken, her gurup diğer gurubun kazanmasını Lübnan'ı tehdit eden bir tehlike şeklinde görece derecede insanları birbirinden korkutmaktan vatani birlik ve vatanın çıkarı sloganlarına dönüştü... Peki, Lübnan'ın siyasi sahnesindeki bu dönüşümlerin sebebi nedir?!

Bu dönüşümler, dahili siyasi vakıya göre sakinleşen yada gerginleşen şekilde yorumlanan bu suni varlığın inşasıyla birlikte başlayan çatışma veya bölgesel ve devletsel uzlaşma halkasının yeni bir halkasıdır. Bu son dönüşümler, yeni Amerikan yönetiminin bölgedeki politikasının bir sonucudur. Zira “terörizm”, Irak ve Afganistan ile savaş, önceki yönetimin politikasında öncelikli sırayı alırken bu yönetim, dış politikalarını yeniden şekillendirmeye yöneldi, Ortadoğu'da barış sürecini başa olmasa da bu önceliklerin içerisine aldı ve bölgenin atmosferini barışa hazırlamak yoluyla bunun için çalışmaya başladı. Zira barış, barışın devam etmesi ve ikinci bir 17 Mayıs vakasına dönüşmemesi için bu beklenti içerisinde olan ülkelerin istikrarlı olmasını gerektirir. Böylece derken kopukluk ve kesiklikten sonra Suudi ailesi ile Suriye yöneticileri birbirlerine yaklaştı, direniş hareketleri tarafından 1967 yılında işgal edilen topraklar üzerinde bir devleti kabul ettiklerine dair açıklamalar yapıldı, Fetih Hareketi'nin iskeleti altıncı kongresi yoluyla yeniden yapılandı, ardından gelecek ayın sonunda Obama'nın Ortadoğu'ya yönelik barış planını sunmasını kolaylaştıracak şekilde görüşme takviminde barış sürecinin temel konu olduğu Mısır Devlet Başkanının Washington ziyareti gerçekleşti.

Tek başına veya devletlerarası sahnede etkin olan bazı devletlerle yardımlaşarak Amerika'nın gerçekleştirdiği bu değişimler ve Lübnan'ın yeni siyasi sahnesini şekillendirmeye yönelik Amerika ile bu devletlerin doğrudan müdahalesi, Lübnan'ın siyasi sahnesini son seçimler öncesindeki mevcut halden farklı bir hale çevirdi. Zira gurubu çoğunluğa sahip olmamasına rağmen Nebih Berri, meclis başkanı seçildi, milletvekillerin çoğunluğu ve bazı muhalefet milletvekilleri tarafından belirlenmesi sonucunda Hariri, yeni hükümeti oluşturmakla görevlendirildi ve sözde vatani birlik hükümetinin oluşturulması üzerinde anlaşma sağlandı. İşte bunların hepsi, Amerikan yönetiminin dayattığı Suriye-Suudi yakınlaşması sonucunda açık bir şekilde harici bir kararla olmuştur. Hatta Lübnan liderleri, istemedikleri ve yeğlemedikleri şeyleri kabul etmek zorunda kaldılar. Zira Hariri, hükümeti oluşturmasından önce yada sonra olsun Suriye ziyaretini kabul etti ve Jumblatt, dönüş yaparak Dürzilerin çıkarını ve azınlıkta olup Araplar ile Filistin'den uzak yaşayamayacaklarını gerekçe göstererek 18 Martçuların saffına geçti. Sanki o, 2 ağustostaki dönüşünden önce Lübnan'daki siyasi kamusa göre büyük bir gurubun lideriydi. Aksine şahsi onurları aleyhine bile olsa büyük devletlerin diledikleri anda ve saatte oynattıkları Lübnan'daki diğer liderlerin durumunda olduğu gibi o da onların elinde bir kuklaydı ve olmaya devam etmektedir.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

İslam, liderin fikri ve ideolojisi yerine onun şahsiyetine itaat etmek anlamına gelen liderlik mefhumuna savaş açmıştır. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“Muhammed ancak bir resuldür. Ondan

önce de resuller geçmişti. Ölüyor veya öldürülürse geriye mi döneceksiniz?”

İşte bu ayet, İslam'da liderliğin akidenin fikirleri ile şeri hükümlere ait olup insana liderlik edenin de kendisi için seçtiği ideoloji ile hedeflerin olduğunu açık bir şekilde izah etmektedir.

Çeşitli hayat sahalarındaki bu ideoloji ile bu hedeflerin, Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in konumunda olduğu gibi üst konumda insanlar olsalar bile liderlerin değişimi veya dönüşümü veya ölümleriyle değişmesi caiz değildir. Bunun bir sonucu olarak da insanın liderine olan bağlılığı, bu liderin insanın kendisi için seçtiği ideolojiye ve hedeflere olan bağlılığı miktarınca olur. Bu da liderliğin en yüce anlamlarından biridir. Dolayısıyla bu lider, ideolojiyi taşıdığı ve hedefleri gerçekleştirmeye çalıştığı müddetçe Müslümanların güveni konumundadır ve ona itaat etmeleri gerekir. Ancak az da olsa sapar veya değişirse onlara düşen, ona karşı çıkmaları ve onu engellemeleridir. Peki, ey insanlar, bir gecede yüz seksen derece

değişen kimseler hakkında ne düşünürsünüz? Yanlılar yada muhalefet olsun farklı orantıda olsa da Lübnan'daki siyasi kesimlerin hepsinde meydana gelen işte budur!

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Mümin, bir delikten iki kez sokulmaz. O halde ne diye defalarca sokuluyorsunuz. Daha dün yaklaşık iki yüz bin evladınız katledildi, ardından Amerika, devlet mevkilerini Taif Antlaşması altında birbiriyle savaşan liderlere taksim etti ve mesele kapandı. Bugün ise kiminiz kiminizin karşısında durarak yollarda birbirinizi katlettiniz, evlatlarınız kimlik kontrol noktalarında gözaltına alındı, okul arkadaşlarının kimlikleri incelendi, çetelerin kaldıkları hapisanelere atıldınız, sizlerin ve komşularınızın evlatlarına işkence edildi. İşte tüm bunlar, sizlerin ticaretini yaparak sizleri parlak sloganlarıyla aldatan bu liderler içindir. Çünkü sizler, onlar için karlı bir kozsunuz ve kanlarınız da siyasi hayatlarının damarlarını beslemektedir. Sonra işte onlar, bütün sloganlarını ve vaatlerini inkar ederek sizleri, kime sığınacağınızı ve nereye gideceğinizi bilmez bir halde yarı yolda şaşkın bir şekilde bırakmaktalar.

Seçimler ve görevlendirme gibi daha önce yaşananlar ve etkin partilerin temsil edileceği hükümetin oluşturulması üzerinde anlaşılması gibi yaşanmakta olanlar, "iddia ettikleri" üzere tüm taraflardan bir hükümetin oluşturulmasına dair bir Amerikan isteğinin sonucudur. Ta ki bu hükümetin, barış süreci konusunda alacağı kararlar güçlü bir "meşruiyet" elde etsin. Çünkü bu barış anlaşması, Lübnan'daki dahili siyasi vakianın önemsedığı şu iki hususu ortaya çıkaracaktır: Hizbullah'ın elindeki silah ve "mülteciler meselesi." Dolayısıyla bu barış anlaşması maddelerinin yükünü kaldırmaya muktedir güçlü bir hükümetin olması kaçınılmazdır. Özellikle Lübnan'daki bazı kesimler, "mülteciler meselesi" denilen şey çözülmeksizin barışı, Lübnan'daki nüfus yapısına yönelik büyük bir tehlike olarak görmekteler. Bu nedenle sinsi ve habis bir şekilde dönüş hakkını mazeret olarak gösterecekler de bunu reddetmektedirler.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Sizlere, İslami sorumluluk konumuzdan hareketle hitap ediyoruz. Sizlere, birer dalkavuk olmayı ve liderlerin meylettığı yere meyletmeyi yakıştıramıyoruz. Aksine sizlere düşen, akidenizden kaynaklanan özlemlerinizi temsil edecek ve sizlere, Lübnan'daki fırkacı yapının bir parçası olmanın yerine İslami ümmetin bir parçası olmayı, dışarının ipoteği olmalarıyla övünen bu ajan liderleri alaşağı etmeyi, milliyetçi, vatancı ve mezhepçi fanatikliklerin tamamını kaldırıp atmaya, Allah'ın kulları olarak kardeş olmayı ve hak üzere izzetli sebati ortaya çıkıp Allah'ın şeriatını yeryüzüne hakim kılma emri için çalışan **Hizb-ut Tahrir** şebabi ile birlikte çalışmayı dayatacak muhlis bir liderliği araştırmanızdır. O halde sizlere yakışan, ona destek ve nusret vermenizdir ki böylece Lübnan'ı ve halkını yöneticilerinizin sizleri soktuğu bu karanlık tünelden çıkarasınız.

Ey insanlar, Lübnan'da sizleri idare edenlerin, kendilerinin ve efendilerinin çıkarları için sizleri kurban eden halk tüccarları veya sokaklarda insanların güvenliğini ve hükümet kurumlarında mallarını gasp eden mafya liderleri ve yol kesicileri veya saraylarında köle ve hizmetçi olarak gecelesinler diye kendilerine koruma sağlayan kimselerin ısmarlama ajanı dışında bir şey olmadıklarını bilmeniz artık vakti gelmiştir.

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilayeti

H. 07 Ramazan 1430
M. 28 Ağustos 2009

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org | www.tahrir.info